

Guia
musical 1979/80

3

Un Martini invita a vivir

PAU CASALS, ACTUALITAT

Als sis anys de la mort de Pau Casals, les seves despulles han estat inhumades en terra catalana. Els actes del seu retorn (tan vius encara), que culminaren en l'enterrament al Vendrell, han estat acompanyats d'una forta càrrega simbòlica: la de posar fi a un llarg pelegrinatge, en el qual la música i el desig de pau s'han barrejat amb la constant denúncia de la injustícia i dels sistemes polítics de força.

Però l'actualitat és una cosa tan fugissera, que els fets sumàriament exposats són ja record, pertanyen al pretèrit. No obstant, la real actualitat del mestre s'ha encarnat ara en l'aparició simultània de dos llibres que, dedicats a la seva figura, ens ofereixen nous aspectes de la seva personalitat: un es titula simplement «Casals» de J. García-Pérez,¹ l'altre «Pau Casals. Dades biogràfiques inèdites, cartes íntimes i records viscuts»² del qual és autor el seu germà Enric.

Mentre J. García-Pérez centra la seva detallada exposició en Casals violoncel·lista, Enric Casals ens mostra innúmeres facetes de l'artista, tant en l'aspecte humà, com en el de creador, en la doble vessant de l'interpret i del compositor.

L'oportunitat del llibre d'Enric Casals és evident: complementa la important bibliografia

sobre el mestre perquè, a la vegada que aclareix diverses llacunes del seu itinerari biogràfic, aporta innombrables dades relatives a la forma de treballar de Casals, tant si es tracta del sentit i caràcter que calia atorgar a la interpretació d'una determinada obra, com d'entendre la seva forma de compondre. En aquest aspecte, la col·laboració de l'autor del llibre, especialment en l'orquestració de les seves obres (i en particular «El Pessebre») tingué un paper decisiu.

La professionalitat d'Enric Casals, (segons deduïm del llibre) i la seva comprensió de l'esperit que animava les obres de Pau Casals, ens mostren la perfecta simbiosi artística entre els germans, transsumpte d'una veritable compenetració estètica.

El llibre, escrit d'una manera senzilla i directa, ens mostra, a més, un Casals que no és només l'home 'públic' sinó l'home 'privat', vinculat d'una manera espontània i afectuosa a la seva família.

Els dos llibres al·ludits mantenen, ara, viva entre nosaltres l'actualitat de Casals.

MANUEL VALLS

1. Edicions de Nou Art Thor. Col·lecció «Gent Nostra». Barcelona, 1979.

2. Edit. Pòrtic. Barcelona, 1979.

orfeó català

Per tercera vegada al llarg del seu historial, l'Orfeó Català ha fet acte de presència a Itàlia (23 de setembre - 2 d'octubre); els èxits que hi ha assolit no desdiuen —ans bé acreixen— els que hi obtingué en les actuacions de 1925 i 1962.

Precedides d'unes brillants audicions a l'Acadèmia Filharmònica Romana i a l'església de Sant Pietro in Montorio (Roma), els dies 29 i 30 de setembre tingueren lloc les celebrades al Teatre Persio Flacco de Volterra, emmarcades en els actes del «XII Festival Internazionale Gruppi Corali». La sèrie de concerts finalitzà amb la que tingué per marc la catedral de Cecina, amb un programa antològic de música polifònica i popular catalana. El dia 26 de setembre l'Orfeó fou rebut en audiència general pel Sant Pare Joan Pau II, al qual hom féu lliurament d'un exemplar dels «Cants espirituals per a ús del poble» del mestre Lluís Millet.

Constituit en noble ambaixada artística, l'Orfeó Català ha fet honor a la densa trajectòria que informa els vuitanta-vuit anys de la seva existència.

Diverses audicions han contrapuntat l'inici del curs 1979/80, que hom preveu dens en realitzacions i projectes. Els concerts celebrats a Sant Feliu de Codines (8 de setembre), L'Ametlla del Vallès (15 de setembre) i Sant Andreu de Llavaneres (24 de novembre), han mostrat altra vegada el profund arrelament popular de l'entitat, explicitat en la massiva assistència a aquestes audicions i en el fervor amb què han estat acollides.

El dia 18 d'octubre tingué lloc a la sala d'assaig la presentació del llibre «Frederic Mompou (La seva obra per a piano)» d'Antonio

Iglesias, versió catalana de Francesc Bonastre, en edició patrocinada per la Fundació Güell.

Després d'unes paraules inicials del president de l'Orfeó, senyor Fèlix M.ª Millet, i del senyor Vescomte de Güell, Montserrat Albet dissertà —amb la competència que li és característica— sobre la figura i l'obra del compositor.

El llibre «Frederic Mompou» és un valuós estudi sobre el nostre músic, el qual, amb emocionades paraules, agrai les mostres de deferència rebudes dels nombrosíssims assistents a l'acte.

Organitzada per la Direcció General del Llibre i Biblioteques, del Ministeri de Cultura, el dia 5 de desembre se celebrarà a la sala d'assaig una conferència-audició commemorativa del 250è aniversari del P. Antoni Soler. Francesc Bonastre —musicòleg, compositor, professor a la Universitat Autònoma— dissertarà sobre «El P. Soler i la música del seu temps».

El dia de Sant Esteve, l'Orfeó donarà el seu tradicional «Concert de Sant Esteve» (celebrat enguany en memòria d'August Pi i Suñer, del qual s'escau el centenari), audició monogràfica dedicada a la cançó nadalenca i l'arrelament de la qual li dóna consubstancialitat amb l'esperit i el costumari de les festes.

Reprement una antiga tradició, el dia 1 de gener de 1980 se celebrarà al Palau de la Música Catalana l'audició «Cap d'Any Català», amb participació de la Cobla La Principal de La Bisbal i l'Orfeó Català, en actuacions particularitzades i conjuntes.

*La mayor exposición de Europa
en pianos, órganos y
alta fidelidad*

Barcelona — Muntaner, 300
Madrid — Hermosilla, 75

Aquest concert mereix
un bon sopar

RESTAURANT ELTRAPIO

Esperança, 25 (torre)
Tocant a Escoles Pies.
Bonanova.
Reserves tlf. 211 5817

OBERT FINS LES 12 DE LA NIT

presència

MIGUEL ANGEL GOMEZ MARTINEZ

L'Orquestra Ciutat de Barcelona assaja el concert de Dvorak; la veu del director supleix els passatges que corresponen al solista.

En acabar, he pogut parlar amb el jove director Miguel Angel Gómez Martínez, que duu a terme una brillant carrera professional a Àustria.

— Com a turista, ja coneixia Barcelona. Però és la primera vegada que hi vinc com a director; i em plau molt, em fa molta il·lusió, sincerament.

— Com veu la perspectiva musical per als joves directors, per als joves músics del nostre país?

— Trista, molt trista, la veig. Mentre no tinguem gent competent i entesa en els diferents vessants de l'Art, que pugui ordenar els plans i les activitats d'una manera coherent, i mentre no tinguem els pressupostos necessaris per a portar a la pràctica aquells plantejaments, ben poca cosa es podrà fer; i, per tant, continuarà l'èxode dels valors que, indiscutiblement, tenim. Això és, certament, dramàtic.

— Però, en canvi, constatem que cada vegada hi ha un públic més nombrós als concerts...

— La gent precisa de la Música, perquè és una necessitat vital. Que diferent fóra tot si, de forma semblant als pressupostos destinats (per exemple) a l'esport o a una campanya

electoral, s'atorguessin igualment els que necessita *tota la cultura*, no una o diverses parcel·les sinó *totes*. El músic —intèrpret o director— ha de tenir una dedicació exclusiva a la seva tasca, i no veure's obligat a dispersar el seu esforç en altres activitats (classes particulars, enregistraments discogràfics circumstancials, etc.) en detriment del seu treball principal.

— Això vol dir que —en el seu cas— vostè continuarà exercint la seva tasca fora d'Espanya...

— De moment, bàsicament sí. No puc deixar-me de com s'ha valorat a Espanya la meua feina (he dirigit al Festival de Granada, la meua terra, al de Santander, a la Desena de Música de Toledo...; el març dirigiré l'Orquestra de la RTVE...); però em dol que, mentre vagi ser aquí, no fos tinguda en compte la tasca que desenrotllava, la qual fou «descoberta» pels de fora... Ara tot ha canviat... Però tinc feina fixa i interessant a Àustria, i actuacions immediates a Múnic, Hamburg, etc.

Riu sonorament. Per bé que prim i d'aspecte feble, té una vitalitat extraordinària que s'encomana als qui amb ell col·laboren. Ell està content de la feina feta amb l'Orquestra de la Ciutat i els músics també. Esperem reveure'l aviat...!

M.ª TERESA GIMENEZ

PATRONAT PRO MUSICA DE BARCELONA

XXII TEMPORADA MUSICAL - 1980

- 1 31 gener 21 h. ANDRÉ WATTS, piano
Obres de Scarlatti, Mozart, Schubert, Rachmaninov, Debussy, Liszt.
- 2 11 febrer 21 h. MARTTI TALVELA, baix
RALPH GOTHONI, piano
Obres de Schubert, Rachmaninov, T. Kuula, Moussorgsky.
- 3 15 febrer 21 h. TERESA BERGANZA, soprano
RICHARD AMNER, piano
Obres de Haydn, Brahms, Martin i Soler, J. Nin.
- 4 25 febrer 21 h. PHILHARMONIA ORCHESTRA
SALVATORE ACCARDO, violí
RICCARDO MUTI, director
BRAHMS: Obertura tràgica; Concert per a violí; Simfonia núm. 4.
- 5 26 febrer 21 h. PHILHARMONIA ORCHESTRA
RICCARDO MUTI, director
BEETHOVEN: Simfonia núm. 6 (Pastoral). — TXAIKOWSKY: Simfonia núm. 5.
- 6 4 març 21 h. Dame JANET BAKER, mezzo-soprano
GEOFFREY PARSONS, piano
Obres de Caldara, Martini, Pergolesi, Scarlatti, Caccini, Durante, Mendelssohn, Liszt, Fauré.
- 7 10 març 21 h. HELEN DONATH, soprano
KLAUSS DONATH, piano
Obres de Schubert, Brahms, Mahler, Strauss.
- 8 14 març 21 h. OCTET DE LA FILHARMÒNICA DE BERLÍN
MOZART: Divertimento, K. 137. — MOZART: Quintet per a corda i clarinet. —
BEETHOVEN: Septet, op. 20.
- 9 16 març 21 h. ORQUESTRA SIMFÒNICA DE LA RÀDIO DE BERLÍN (RSO)
RAFAEL FRÜHBECK DE BURGOS, director
WAGNER: Tristany i Isolde (fragments); Els mestres cantaires (fragments);
El capvespre dels déus (fragments).
- 10 20 març 21 h. ORQUESTRA DE L'ESTAT DE LA URSS
YEVGUENI SVETLANOV, director
ELISO VIRSALADSE, piano
TXAIKOWSKY: Concert núm. 1 per a piano i orquestra. — RACHMANINOV:
Simfonia núm. 2, op. 27.
- 11 21 març 21 h. ORQUESTRA DE L'ESTAT DE LA URSS
YEVGUENI SVETLANOV, director
ELISO VIRSALADSE, piano
TXAIKOWSKY: Simfonia núm. 1. — RAVEL: Concert per a la mà esquerra. —
SVETLANOV: Rapsòdia núm. 1.
- 12 25 març 21 h. QUARTET BORODIN
BEETHOVEN: Quartet en la menor. — SHOSTAKOVITCH: Quartet, op. 144.
- 13 27 març 21 h. COR DE CAMBRA DE MOSCOU
VLADIMIR MININ, director
ORQUESTRA DE CAMBRA DE LITUÀNIA
SAULIUS SONDECKIS, director
SOLISTES VOCALS
VIVALDI: Concerto «All Santo Sepolcro». — VIVALDI: Glòria. — MOZART:
Adagio i fuga. — MOZART: Vesperae solemnes de Confessore, K. 339.

- 14 18 abril 20 h. PHILHARMONIA CHORUS
SCOTTISCH CHAMBER ORCHESTRA
SHEILA ARMSTRONG, soprano
ANNE COLLINS, contralt
GORDON GREER, tenor
JOHN MACURDY, baix
Sir CHARLES MACKERRAS, director
HAENDEL: El Messies.
- 15 19 abril 20 h. PHILHARMONIA CHORUS
SCOTTISCH CHAMBER ORCHESTRA
ARLINE AUGER, soprano
GORDON GREER, tenor
GERD FELDHOFF, baix
Sir CHARLES MACKERRAS, director
HAYDN: La Creació.
- 16 5 maig 21 h. ROYAL PHILHARMONIC ORCHESTRA
JESÚS LÓPEZ-COBOS, director
RAVEL: Pavana per a una infanta difunta. — STRAUSS: Mort i Transfiguració. — DVORAK: Simfonia núm. 7.
- 17 6 maig 21 h. ROYAL PHILHARMONIC ORCHESTRA
PAUL TORTELIER, violoncel
OKKO KAMU, director
DVORAK: Concert per a violoncel, op. 53. — STRAUSS: Així parlà Zarathustra.
- 18 13 maig 21 h. ENGLISH CHAMBER ORCHESTRA
ANDRÉ BERNARD, trompeta
GEORGE MALCOLM, director
HAENDEL: Música aquàtica. — TELEMANN: Concert per a trompeta i orquestra. — BACH: Concert de Brandenburg núm. 2. — MOZART: Simfonia núm. 33.
- 19 14 maig 21 h. ENGLISH CHAMBER ORCHESTRA
DANIEL CHORZEMPA, orgue
GEORGE MALCOLM, director
BACH: Suite núm. 1 en do major. — HAENDEL: Concert per a orgue i orquestra. — DELIUS: Dues peces. — MOZART: Simfonia núm. 40.
- 20 19 maig 21 h. ORQUESTRA FILHARMÒNICA DE LOS ÀNGELES
CARLO-MARIA GIULINI, director
MOZART: Simfonia núm. 41. — TXAIKOWSKY: Simfonia núm. 6.
- 21 20 maig 21 h. ORQUESTRA FILHARMÒNICA DE LOS ÀNGELES
CARLO-MARIA GIULINI, director
HAYDN: Simfonia núm. 99. — RAVEL: Rapsòdia espanyola. — BRAHMS: Simfonia núm. 1, op. 68.
- 22 23 maig 21 h. ALÍCIA DE LARROCHA, piano
Obres de Beethoven, Bach, Schumann, Ravel.
- 23 28 maig 21 h. MONTSERRAT CABALLÉ, soprano
ALEXIS WEISSENBERG, piano
STRAUSS: Lieder. — MONTSALVATGE: Cançons. — FALLA: Siete canciones populares españolas.

Nº 1

BEETHOVEN, el músico N.º 1 en todo tiempo y en todo lugar. Al margen de estilos, épocas y modas; de criterios estéticos y de listas de clasificación Beethoven bien puede ser —por lo menos— el símbolo de la música: *el Músico*, el N.º 1.

Otra cosa es que —como opina uno de los máximos violinistas de nuestro tiempo— Bach sea un dios y Mozart su hijo. O que resulte, cosa probable, que al mismísimo Bach lo que le hubiera gustado fuera haber compuesto la música de Vivaldi.

Solamente porque lo de Bach y Mozart y lo de Vivaldi es más polémico, y porque su cabeza da mejor en foto, hemos elegido a Beethoven para ilustrar este mensaje. Pues para nosotros los cuatro son lo mismo y los queremos igual. Ahí están, como prueba, las colecciones de discos que les hemos grabado; sin pasión, las más grandes y completas de la historia.

A quien no le gusta la música no lo vamos a convertir desde aquí. A los que sí gozan con estas cosas, sólo repetirles que todavía está a su alcance (atención: no por mucho tiempo ya) la oferta discográfica más suculenta que se conoce; ya saben: las ediciones de BACH, VIVALDI, MOZART, BEETHOVEN y EL MUNDO DE LA SINFONIA.

Además —que no sólo de Bach, Vivaldi, Mozart, Beethoven y Sinfonías vive el hombre— los catálogos completos (más completos que nunca) de Philips y Deutsche Grammophon con muchos otros álbumes, discos y cassettes que Ud. puede adquirir ahora a mitad de su precio por la fórmula que ya sabe. Si no la conoce, acuda rápido a un establecimiento especializado y solicite información. Si la sabe, acuda de todas maneras; seguro que acaban de salir novedades que no conoce.

NOTA IMPORTANTE: ESTA OFERTA, LIMITADA EN NUMERO DE EJEMPLARES, FINALIZA DEFINITIVAMENTE EL 31 DE DICIEMBRE.

Edición Sinfonías

Johann Sebastian Bach

Antonio Vivaldi

Wolfgang Amadeus Mozart

Ludwig Van Beethoven

LOS SUPERVENTAS
DEL SIGLO EN

AL PRECIO DEL AÑO

vida musical

SPITTAL AN DER DRAU. — Del 3 al 6 de juliol de 1980 se celebrarà al Castell de Porcia a Spittal an der Drau el «XVII Concurs Internacional de Cors». Les bases principals són les següents: 1) El certamen comprèn dues categories dedicades, respectivament, a la cançó artística i a la cançó popular —però, a aquesta darrera, únicament poden prendre-hi part aquelles agrupacions que concorren a l'altra modalitat. 2) La modalitat de cançó artística és reservada als cors a veus mixtes amb un nombre de cantaires comprès entre 16 i 50. 3) A excepció del director, si s'escau, el cor ha d'ésser integrat exclusivament per elements «amateurs». 4) Les cançons d'interpretació obligada en la primera categoria són: a) Hans Leo Hassler: «Ecce, quam bonum»; b) Maurice Ravel: «Nicolette». 5) Les obres de lliure interpretació han de constituir un breu programa d'una durada màxima de 10 minuts; hi són permeses obres purament vocals, sense acompanyament de piano. 6) En l'apartat de cançons populars —el programa de les quals, a lliure elecció, no pot sobrepassar els 10 minuts— les obres han de ser interpretades de memòria; poden ser acompanyades amb instruments típics dels respectius països, però en cap cas per piano. 7) Els premis a atorgar, per a la primera categoria són fixats en 15.000, 10.000 i 5.000 xillings; per a la segona, en 8.000, 6.000 i 4.000 xillings. 8) Per a qualsevol informació, els interessats poden adreçar-se a la secretaria del concurs («Stadtgemeinde Spittal an

der Drau. Kulturamt. A-9800 Spittal an der Drau. Austria»).

COLONIA. — La «VII Setmana de la Dansa Moderna» oferí una panoràmica completíssima de l'art coreogràfic actual. Hi participaren, entre altres, el Nederlands Dans Theater, el Teatre Coreogràfic de Pina Bausch de Wuppertal, la José Limón Dance Company d'Estats Units i el Fòrum de Dansa de Colònia.

MONTEPULCIANO. — Dirigit per Hans Werner Henze, se celebrà a Montepulciano un «Cantiere Internazionale d'Arte» sota el lema «La banda e la danza, la chiesa ed il circo». La direcció musical fou a càrrec de Riccardo Chailly. Entre els diversos muntatges efectuats, destacaren «L'òpera de tres rals» de Brecht/Weill, el ballet «La muda de Portici» i la comèdia musical «Una storia della fine del mondo» d'Eugenio Garosi.

VENECIA. — L'Orquestra Juvenil de la Comunitat Europea donà un concert integrat per obres de Beethoven, Schönberg i Stravinsky. L'audició formà part de les previstes en la «tourné» per diversos països (Austria, Itàlia, Alemanya, Dinamarca, Bèlgica, Anglaterra). L'edat dels 124 membres d'aquesta agrupació oscil·la entre els 14 i els 21 anys; n'és director permanent James Judd (per bé que ha estat dirigida també per il·lustres batutes, com Claudio Abbado).

Boutiques de El Corte Inglés.

Una nota de elegancia, en las grandes veladas.

No ponga límites a su elegancia, destáquela con los más bellos vestidos de fiesta y cóctel.

Con los maravillosos tejidos de nuestra Boutique.

Con los smokings y trajes de fiesta, en alpaca y colores oscuros, de línea más actual.

Con los más variados y selectos complementos.

El Corte Inglés

La gente sana

crece con yoghourt **DANONE**

Generaciones y generaciones de nuestra gente han crecido con Yoghourt Danone. Y seguirán creciendo. Más fuertes, más sanos. Porque, ahora como ayer, Danone contribuye a una mejor y más equilibrada alimentación diaria. Yoghourt Danone es el yoghourt de la gente sana.

Alimentos frescos y naturales

BARCELONA. — Del 19 al 29 d'abril de 1980 se celebrarà el «XXVI Concurs Internacional Maria Canals» organitzat per l'Acadèmia de Música Ars Nova, dedicat en aquesta edició a piano, i a duos de piano-violí i piano-violoncel. Les bases principals són les següents: 1) El concurs és adreçat als joves pianistes, violinistes i violoncel·listes de tots els països. 2) Límit d'edat dels concursants en data 1 de gener de 1980: 18 anys com a mínim i 32 com a màxim. 3) Els candidats que hagin pres part als precedents concursos Maria Canals, poden presentar-se novament si ho desitgen, excepte els que haguessin obtingut el primer premi de la branca corresponent. 4) El dia de la convocatòria, el candidat haurà de presentar un document oficial que acrediti l'edat i la nacionalitat. 5) Totes les obres hauran de ser interpretades sense repeticions; el jurat podrà interrompre el concursant que no observi aquest article. 6) El veredict del jurat serà inapel·lable. 7) El Comitè Director designarà els premiats que hauran de participar en el concert de clausura, si s'escau. 8) Per a la mecànica de funcionament de les proves eliminatòries, així com la relació d'obres a interpretar, els interessats poden dirigir-se a la secretaria del concurs. 9) Els premis a atorgar en cada una de les especialitats són: *Piano*: Primer premi: 200.000 pessetes; segon premi: 50.000 pessetes; tercer premi: 20.000 pessetes; *Duos*: Primer premi: 250.000 pessetes; segon premi: 80.000 pessetes; tercer premi: 40.000 pessetes; hi ha establerts, també, diversos premis especials. 10) La inscripció al concurs es clourà el dia 1 de març de 1980. 11) To-

tes les informacions complementàries seran facilitades per la secretaria del concurs (Gran Via, 654, Barcelona-10).

MILA. — L'Associació Museu Enrico Caruso convoca el «I Concurs Internacional de Cant Enrico Caruso», a celebrar a Milà del 10 al 15 de juny de 1980. Hi poden participar els tenors de qualsevol nacionalitat nascuts en el període comprès entre l'1 de gener de 1955 i el 31 de maig de 1962. Els concursants hauran d'interpretar tres àries d'òpera de compositors diversos, elegits entre els tres grups següents: a) Bellini, Donizetti, Meyerbeer, Mozart, Rossini, Verdi; b) Bizet, Boito, Txaikowsky, Gounod, Massenet, Musorgsky, Strauss, Wagner; c) Cilea, Giordano, Leoncavallo, Mascagni, Ponchielli, Puccini, Zandonai; i dues àries de cambra, una d'un autor comprès entre el 1600 i el 1700 i una altra d'un autor comprès entre el 1800 i el 1900. Els premis a atorgar són de 1.500.000 lires, 700.000 lires i 500.000 lires per als tres primers classificats. Informació: «Associazione Museo Enrico Caruso. Centro Studi Carusiani. Via degli Omenoni, 2 - 20121 Milano».

NUREMBERG. — A l'església de St. Sebald, fou estrenada l'última obra de Werner Jacob, «Tempus Dei», òpera que narra la creació del món i la seva destrucció. La composició és basada en un text de Jörg Zink, teòleg i traductor de la Bíblia; figures al·legòriques (el llaurador, l'obrer manual, l'investigador o el tecnòcrata) representen l'explotació de la natura, el perill de l'àtom i la contaminació de l'ambient.

**Només hi manca
el seu nom.**

BANCA CATALANA

Departament de Targetes de Crèdit.

disco-notícia

MOUSSORGSKI. — Ha estat reeditat un disc que el 1963 havia merescut el premi Charles Panzera. Cal dir que és una veritable meravella, un d'aquells discs d'antologia? És tracta d'un enregistrament dedicat a Moussorgski i interpretat de manera extraordinària per Kim Borg. Hom hi troba «Cants i danses de la mort», en la superba instrumentació de Glazounov i les melodies instrumentades magistralment per Rimsky-Korsakov.

L'ORGUE DE LISBOA. — Francis Chapelet ha dedicat, com és sabut, diversos enregistraments als orgues espanyols (Salamanca, Toledo, Trujillo, Ciutat de Mallorca...). Ara una selecció d'obres de compositors portuguesos —amb una al·lucinant batalla de Correa d'Arauxo— és enregistrada i recollida en un volum que té per protagonista l'orgue de l'església de Sao Vincente de Fora, a Lisboa. (Harmonia Mundi.)

PURCELL. — Els cants i elegies de Purcell han estat objecte de magnífics enregistraments. És recent el que amb el títol de «Tis nature's Voice» i altres cants i elegies, protagonitza el trio format per René Jacobs (contra-tenor), Konrad Junghänel, (tiorba) i Wieland Kuijken (viola da gamba).

CABEZÓN. — Ha estat presentada la monumental edició discogràfica (Hispavox) que ha patrocinat la Fundació General Mediterrània, sobre l'obra d'Antonio de Cabezón. L'interpret escaient és Antonio Baciero que ha estudiat profundament l'obra del compositor. La importància de l'edició és d'una gran vàlua en la migrada aportació discogràfica d'aquest país.

CHRISTOFF. — Als 65 anys, el gran cantant Boris Christoff, absent des de fa massa temps del panorama discogràfic, demostra la plenitud i forma excel·lent del seu art, amb uns cants de la litúrgia ortodoxa eslava, amb els cors de la catedral Alexander Nevski de Sofia, sota la direcció d'Angel Konstantinov (EMI). Un disc sorprenent, captivador, d'un ensenyament inaudit.

STRAUSS. — Una recent versió d'«Ariadna auf Naxos» ens fa veure, una vegada més, l'extraordinària lliçó musical de Strauss. En aquest cas, el transmissor ha estat el genial Solti, amb la London Philharmonic. Els intèrprets, d'altíssim nivell: Walter Berry, Tatiana Troyanos, René Kollo, Edita Gruberova, Leontyne Price, Norma Burrowes, Kurt Equiluz, Gerhard Unger... Un Strauss sempre interessant i atractiu, a través de la mà mestra de Solti (Decca).

WUNDERLICH. — A trenta-sis anys (1966) moria Fritz Wunderlich —accident, suïcidi amorós?— en la plenitud de la seva extraordinària carrera. Inconegut encara per molts públics, on ni la seva fama ni la discografia han perpetuat la seva memòria, és escaient de retrobar la seva meravellosa veu i fascinant personalitat no pas en una reedició, sinó en un recull inèdit amb obres de Beethoven, Haydn i Strauss. Una veu de l'immediat passat, com a exemple del futur!

MOZART. — Si la versió de Vitorio Negri ens havia fet reviure una de les òperes més desconegudes de Mozart (Betulia liberata), una altra recent de Leopold Hager (DGG) ens confirma la qualitat i bellesa de les pàgines mozartianes a través d'un conjunt d'intèrprets extraordinari. Les veus d'Ileana Cotrubas, Hanna Schwarz, Peter Shreier, Walter Berry, Gabriele Fuchs i Margarita Zimmermann, amb el cor de cambra de Salzburg i l'orquestra del Mozarteum, aconsegueixen una versió excel·lent d'aquesta rara preciositat que és la «Betulia liberata».

LASSUS. — Un disc de música vocal d'Orlando de Lassus ve a augmentar la discografia del mestre renaixentista. «Moduli quinis vocibus», és a dir motets a cinc veus, interpretats magistralment, sense instruments ni ornamentacions, pel Collegium Vocale, sota la direcció de Philippe Herreweghe. Més de quatre-cents anys ens separen d'aquestes petites obres d'art, pures i despullades, nues com la veritat mateixa. Un prodigi de sentiment!

guia de concerts

DATA		LOCAL	CONCERT
DESEMBRE			
1, dissabte	19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Joaquín Achúcarro, piano. Dir.: Salvador Mas. Brahms, Bruckner.
	21.30 h.	Liceu	«Otello» de Verdi (i dies 4 i 8).
2, diumenge	11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona (Segona audició).
	19 h.	Palau	Recital Raimon (i dies 6, 7, 8, 9).
5, dimecres	20 h.	Palau	Linos Ensemble. Sporth, Stockhausen (Dimecres de R. N.).
	20 h.	St. Felip Neri	Quartet vocal Scherzo. Montserrat Torrent, orgue. Mozart (Amics de Mozart).
	21 h.	Conservatori	Myriam Alió, mezzo-soprano. Manuel García-Morante, piano. Cançons populars catalanes.
6, dijous	21.30 h.	Liceu	«Macbeth» de Verdi (i dies 9, 13).
9, diumenge	18 h.	St. Josep Oriol	Mn. J. Artigues, orgue.
12, dimecres	20 h.	Palau	Montserrat Torrent, orgue. M. ^a Lluïsa Cortada, clavicèmbal. P. Soler (Dimecres de R. N.).
	21.30 h.	Liceu	«Così fan tutte» de Mozart (i dies 14, 16).
14, divendres	21 h.	Palau	«Mostra cançó Països Catalans» (Xarxa Cultural).
15, dissabte	19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Gonçal Comellas, violí. Dir.: Aldo Ceccato. Bach/Schönberg, Txaikowsky, Bruckner.
16, diumenge	11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona (Segona audició).
17, dilluns	21 h.	Palau	Orquestra de Cambra de Berlín. Solista i director: Heinz Schunk. J. C. Bach, Mozart, Geissler (Associació de Cultura Musical).
19, dimecres	20 h.	Palau	Joan Moll, piano. Capllonch, Torrandell, Mas Porcel (Dimecres de R. N.).
	21.30 h.	Liceu	«Rigoletto» de Verdi (i dies 21, 23).
22, dissabte	18.30 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Solistes vocals. Cor Madrigal, Coral Càrmina. Dir.: Salvador Mas. «Oratori de Nadal» de Bach.
23, diumenge	10.30 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona (Segona audició).
	18 h.	Palau	«Concert de Nadal» de la Coral Sant Jordi, L'Esquitx, L'Espurna i Grup Llevant.

TEMPORADA 1979-80 - 1 desembre 1979 - Núm. 3 - Edició de 5.000 exemplars.

Editat per FORUM MUSICAL - Amadeu Vives, 3, 3er. - Tel. 317 99 28/82 - Barcelona-3

Publicitat: PUBLI/TEMPO - Amadeu Vives, 3, 3er. - Tel. 301 33 93 - Barcelona-3

NOTES IMPORTANTS: Els actes començaran puntualment a l'hora indicada. No serà permesa l'entrada del públic a la sala de concerts durant la interpretació de les obres. No és permès d'obtenir registres o gravacions magnetofòniques de les obres programades així com tampoc de fer fotografies o de realitzar films a l'interior del Palau durant la celebració dels actes.

m
musical
SADI^M

Calaf, 52 · T. 2092546 · Barna. 21

división organos

Asistencia técnica del
Palau de la Música Catalana

división pianos.

Av. Francisco Cambó (Av. Catedral), 10
Tels. 3196096 · 3106912 Barna, 3

JORQUERA ¹⁸⁹² PIANOS

CAÑELLAS joier avda pau casals 18-20 · tel. 200 85 66 · barcelona
pies dissenyades per JULI GUASCH en exclusiva